

A Ooi Beng How lwn Pendakwa Raya

MAHKAMAH RAYUAN (KUALA LUMPUR) — RAYUAN JENAYAH NO K-05-18 TAHUN 2001

ABDUL HAMID MOHAMAD, KC VOHRAH DAN MOHD NOOR AHMAD HHMR

B 5 MEI 2003

Acara Jenayah — Hukuman — Faktor-faktor peringanan — Sama ada kepentingan awam dipertimbangkan dalam menjatuhkan sesuatu hukuman — Kanun Keseksaan s 304(a)

- C** Ini adalah rayuan perayu terhadap keputusan hakim Mahkamah Tinggi yang menjatuhkan hukuman penjara ke atas perayu selama 13 tahun dari tarikh tangkapan atas satu kesalahan di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan. Perayu mempunyai dua sabitan lampau. Peguam perayu dalam hujahannya untuk hukuman diringkankan memberi alasan-alasan bahawa senjata yang digunakan oleh perayu merupakan hanya alat yang biasa digunakan di pejabat, tiada ada bukti yang
- D** perayu membawa pisau itu bersamanya dan siapakah tuan empunya pisau itu yang terdapat di tempat kejadian, hanya terdapat satu tikaman di dada si mati, perayu dan si mati telah minum minuman keras terlalu banyak, dan ketika kesalahan itu dilakukan perayu hanya berumur 22 tahun. Selain itu, perkara yang paling
- E** utama untuk dipertimbangkan dalam menjatuhkan sesuatu hukuman ialah kepentingan awam.

Diputuskan, menolak rayuan dan mengekalkan hukuman hakim Mahkamah Tinggi:

- F** Setelah meneliti alasan penghakiman yang bijaksana hakim Mahkamah Tinggi, Mahkamah Rayuan mendapati hakim tersebut telah mengambilkira kepentingan awam sebagai faktor utama selain daripada memberi pertimbangan kepada faktor-faktor yang
- G** dibangkitkan di hadapan hakim oleh peguam perayu dalam mitigasi terhadap hukuman. Mahkamah Rayuan berpuashati bahawa hakim telah mengambilkira semua prinsip perundangan untuk menjatuhkan hukuman terhadap perayu dan juga Mahkamah Rayuan tidak nampak bagaimana hakim telah tersilap dalam menjalankan budi bicara beliau apabila menjatuh hukuman itu. Memandangkan bahawa kesalahan yang dilakukan oleh perayu itu adalah serius, Mahkamah Rayuan tidak dapat mengatakan yang hukuman itu terlampau berat. Justeru
- H** itu, rayuan ini tidak ada merit (lihat ms 580A-C); *Mohamed Abdullah Ang Swee Kang v Public Prosecutor* [1988] 1 MLJ 167 diikuti.

[English summary]

- I** This was an appeal by the appellant against the decision of the High Court judge sentencing the accused to 13 years' imprisonment from the date of arrest for an offence under s 304(a) Penal Code. The appellant had two previous convictions. The appellant counsel in his

submission to mitigate the sentence gave reasons that the weapon used by the appellant was only a normal weapon used in the office, there was no proof that: the appellant brought the weapon with him and who was the owner of the knife at the scene, there was only one wound on the deceased's chest, the appellant and the deceased drank too much alcohol and when the offence was committed the appellant was only 22 years old. Furthermore, the most important matter for consideration in sentencing is public interest.

Held, dismissing the appeal and maintaining the sentence of the High Court judge:

After scrutinizing the grounds of judgment of the High Court judge, the Court of Appeal found that the judge had considered public interest as an important factor other than giving consideration to factors raised before the judge by the appellant's counsel in mitigation against the sentence. The Court of Appeal was satisfied that the judge had considered all the principles of law in sentencing the appellant and also the Court of Appeal did not see how the judge had erred in executing his discretion when giving sentence. As the offence committed by the appellant was serious, the Court of Appeal could not say that the sentence was excessive. Hence, the appeal was without merit (see p 580A–C); *Mohamed Abdullah Ang Swee Kang v Public Prosecutor* [1988] 1 MLJ 167 followed.]

Nota-nota

Untuk kes-kes mengenai faktor-faktor peringanan, lihat 5 *Mallal's Digest* (4th Ed, 2001 Reissue) perenggan-perenggan 3273–3295.

Kes-kes yang dirujuk

Mohamed Abdullah Ang Swee Kang v PP [1988] 1 MLJ 167 (diikut)

Undang-undang yang dirujuk

Kanun Keseksaan ss 302, 304(a)

Rayuan daripada: Perbicaraan Jenayah No 45–04 tahun 2000 (Mahkamah Tinggi, Alor Setar)

G Ravi Shankar (R Shanker Gandhi & Assoc) bagi pihak perayu.

Kamal Bahrain Omar (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak responden.

Mohd Noor Ahmad HMR (menyampaikan penghakiman mahkamah):

Alasan penghakiman

Perayu telah dituduh, disabit dan dihukum penjara selama 13 tahun dari tarikh ditangkap atas satu kesalahan di bawah s 304(a) Kanun Keseksaan.

- A** Pada mulanya, perayu dituduh atas kesalahan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan dan kemudiannya pertuduhan itu dipinda kepada pertuduhan yang dia disabitkan itu. Inti pati pertuduhan yang dipinda adalah bahawa dia pada 7 Disember 1999 jam lebih kurang 5 pagi telah menyebabkan kematian seorang bernama Chang Choon Nam. Kesalahan itu berlaku di kaki lima berhampiran hadapan kedai WIM Café, Taman Sultan Badlishah, Jalan Pegawai, Alor Setar, Kedah. Dia mengaku salah atas pertuduhan tersebut.

- B** Mengikut fakta-fakta kes yang diakui oleh perayu, pada hari itu jam lebih kurang 2.30 pagi, si mati bersama-sama dengan dua orang rakannya telah pergi minum di WIM Café itu. Pada jam lebih kurang 5 pagi, semasa si mati dan rakan-rakannya beredar dari café tersebut dan berjalan kaki di kaki lima yang berhampiran café itu, tiba-tiba si mati dipanggil oleh perayu. Pada ketika itu, perayu berada bersama-sama beberapa orang rakannya. Pertengkaran berlaku di antara perayu dan si mati, di mana si mati telah ditikam dengan sebilah pisau. Laporan pembedahan menunjukkan bahawa kematian si mati adalah akibat luka tikaman di dada. Perayu mempunyai dua sabitan lampau.

- C** Perayu merayu terhadap hukuman sahaja. Peguam perayu dalam hujahannya untuk hukuman diringkaskan memberi alasan-alasan bahawa senjata yang digunakan oleh perayu merupakan hanya alat yang biasa digunakan di pejabat, tiada ada bukti yang perayu membawa pisau itu bersamanya dan siapakah tuan empunya pisau itu yang terdapat di tempat kejadian, hanya terdapat satu tikaman di dada si mati, perayu dan si mati telah minum minuman keras terlalu banyak, dan lagi, ketika kesalahan itu dilakukan perayu hanya berumur 22 tahun.

- D** Faktor-faktor yang mahkamah patut mengambil kira bagi menjatuhkan hukuman dalam sesuatu kes telah diringkaskan oleh Mohamed Azmi HMA dalam kes *Mohamed Abdullah Ang Swee Kang v Public Prosecutor* [1988] 1 MLJ 167 di ms 170:

- E** In assessing the length of custodial sentence, the court must look at the overall picture in perspective by considering, firstly, the gravity of the type of offence committed; secondly, the facts in the commission of the offence; thirdly, the presence or absence of mitigating factors, and, fourthly, the sentences that have been imposed in the past for similar offences to determine the trend of sentencing policy, if any. The fact that a sentence of imprisonment is imposed as deterrence does not justify the sentencer in passing a sentence of greater length than what the facts of the offence warrant.

- F**
- G** A sentencer must give sufficient discount for all extenuating circumstances pertaining to the degree of culpability or criminality involved, which must necessarily vary from case to case apart from other mitigating factors. Unless there is a proper reason for withholding such credits, failure to do so may result in the sentencer not exercising his or her discretion judicially in assessing the level of custodial sentence.

- H** Selain daripada itu, perkara yang paling utama untuk dipertimbangkan dalam menjatuhkan sesuatu hukuman ialah kepentingan awam.

Kami telah meneliti alasan penghakiman yang bijaksana hakim Mahkamah Tinggi itu. Kami dapati hakim telah mengambilkira kepentingan awam sebagai faktor utama selain daripada memberi pertimbangan kepada faktor-faktor yang dibangkitkan di hadapan hakim oleh peguam perayu dalam mitigasi terhadap hukuman. Kami berpuashati bahawa hakim telah mengambilkira semua prinsip perundangan untuk menjatuhkan hukuman terhadap perayu dan juga kami tidak nampak bagaimana hakim telah tersilap dalam menjalankan budi bicara beliau apabila menjatuh hukuman itu. Memandangkan bahawa kesalahan yang dilakukan oleh perayu itu adalah serius, kami tidak dapat mengatakan yang hukuman itu terlampau berat.

Rayuan ini tidak ada merit. Oleh itu, rayuan ditolak dan hukuman hakim itu dikekalkan.

Rayuan ditolak dan hukuman hakim Mahkamah Tinggi dikekalkan.

Dilaporkan oleh Ezatul Zuria Azhari

A

B

C

D

E

F

G

H

I